

[Knud Østergaard.]

jelse til 18.000 statsstøttede lejligheder, men også her gælder det, at fru Lis Møller vil undlade at stemme.

Derimod kan vi stemme for ændringsforslag nr. 3, stillet af boligministeren, som tilsigter ligestilling datomæssigt mellem realkreditloven og denne lov.

Om boligsikringsloven, lovforslag nr. 162, vil jeg gerne sige, at mit parti ikke kan gå ind for det ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti. Dette ændringsforslag er ikke i overensstemmelse med den tanke, der lå bag boligforliget. Det er ikke retfærdigt, det er ikke rigtigt.

Derimod kan vi tiltræde de administrative forbedringer, som er udmøntet i ændringsforslagene nr. 2, 3 og 4, stillet af boligministeren og tiltrådt af et flertal.

Som hr. Helge Nielsen gjorde opmærksom på, har man i udvalget drøftet en lang række ting, som har resulteret i henstillinger til boligministeren. Jeg peger på det særlige tilskud til de saneringsramte, hvor man beder ministeren om at se på det og forsøge at finde en ordning, der virker bedre end den, man har i øjeblikket.

Jeg gentager det, som hr. Helge Nielsen allerede har sagt om dem, der af pædagogiske eller andre grunde er fraværende fra hjemmet og er under 16 år. Også jeg mener, at der her bør skabes en lempeligere praksis, og jeg forstår, at ministeren er positiv i så henseende. Jeg må også medtage det, der er nævnt i betænkningen om den forskudsvisse refusion.

Til sidst vil jeg gerne have lov til at pege på den henstilling, som omfatter en ensartet praksis de forskellige kommuner imellem om udmåling af boligsikring. Vi er glade for, at ministeren har vist imødekommenhed over for de synspunkter, som under udvalgsbehandlingen er fremkommet herom i boligudvalget.

Må jeg som afslutning sige, at også mit parti har betragtet disse lovforslag som en helhed. Vi har som alle øvrige medlemmer i udvalget været stillet over for den problematik, som vi er fælles om, uanset om man er i regering eller opposition, den, der går ud på at klare problemet med nybyggeriet og komme de høje priser til livs og samtidig

opnå en tilstrækkelig forbedring af den gamle boligmasse.

Jeg synes ikke, det er rigtigt, som hr. Helge Nielsen siger, at vi ikke har været til at tale med. Jeg kunne godt på nuværende tidspunkt gå ind i en stærkt politisk præget debat, en debat, som måske havde rod i den betragtning, at socialdemokratiet ønsker at have et ben i hver lejr, ønsker at have ro om realkreditten, men ønsker at kunne køre helt selvstændigt med hensyn til boliglovene. Jeg kunne måske også drillende pege på den situation under første behandling, hvor det var ganske tydeligt, at hr. Helge Nielsen skiftede stemmeføring; da hr. Arne Larsen havde talt i første omgang. Deri finder man måske forklaringen på den noget hårde behandling af forhandlingerne i boligudvalget, som det er min opfattelse at hr. Helge Nielsen har givet her i dag.

Men jeg vil ikke gå ind på denne tankegang, for jeg har stadig væk den opfattelse, at boligproblematikken, at boligforholdene, at boligbyggeriet angår os alle. Det er en for alvorlig sag til, at det alene skal blive en partistrid. Derfor vil jeg gerne åbne for videre drøftelser om disse ting, og jeg håber, at hr. Helge Nielsen vil være indstillet på at deltage i disse drøftelser. Jeg tror ikke, at det er den sidste folketingssamling, hvor vi kommer til at diskutere boligproblemer.

Med disse bemærkninger vil jeg som sagt på mit partis vegne sige, at vi — med de reservationer, som jeg allerede har gjort — vil stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag, og at vi alle vil stemme for lovforslagene ved den endelige afstemning ved tredje behandling.

Ib Thyregod: Regeringens forslag på boligområdet står nu foran deres gennemførelse. De tre lovforslag, vi behandler her i dag, har en naturlig sammenhæng med lovgivningen på realkreditområdet, ændringerne i ligningsloven og en række af de andre forslag, som blev omtalt af økonomiministeren under debatten i december, det såkaldte 12 punkts program fra regeringens side med henblik på stabilisering af vor betalingsbalance og vor økonomiske situation i det hele taget.

Når jeg specielt nævner realkreditområdet og ændringerne i ligningsloven, som vi